

løsheden er steget med 50.000. Så indtil nu kan man sige, at man i hvert fald har problemer. Men det kan vi selvfølgelig håbe på at man får rettet op på.

Her vender vi sådan set så direkte tilbage til det, forespørgslen drejer sig om, nemlig: Hvordan ser det ud i forhold til den her kommission, som er nedsat? Hvordan skal man forholde sig til den?

Det Radikale Venstre har sagt, at vi egentlig synes, at det er unødvendigt at nedsætte sådan en kommission. Det mener vi at det er, fordi vi kender de redskaber, som skal tages i brug. Det gør alle de politiske partier.

Der er ingen, der er i tvivl om, at man kan skære kraftigt ned i den offentlige service, hvis man ønsker at gøre det, for at sikre, at der er holdbarhed i økonomien. Man kan sænke skatterne markant, hvis man kan finde finansiering til det ved omlægninger, ved at øge andre afgifter, eller hvad det nu kan være. Så kan man måske også få sat gang i økonomien. Der er i hvert fald en del økonomer, der har talt for, at man så på den måde kan øge arbejdsudbuddet, altså ved en kraftig nedsættelse af skatten på arbejde.

Der er altså en række redskaber, man kan tage fat i. Vi kender dem alle sammen. Vi har nogle forskellige politiske holdninger til, hvad der er den rigtige vej at gå, og det er jo fair nok.

Men hvad får man så ud af at nedsætte en kommission? Ja man får det ud af det, at regeringen, hver gang den bliver stillet nogle spørgsmål om, hvordan vi egentlig skal forholde os til de her problemstillinger, så må sige to ting, og det er det, vi hører gang på gang: 1) Vi kan ikke rigtig gøre noget, fordi vi har et skattestop. Det skal vi overholde – det er jo fair nok; det er en politisk prioritering, at man har sådan et skattestop – derfor kan vi ikke flytte om på tingene, derfor kan vi ikke sætte gang i dynamikken. Og 2) Vi kan bare vente på, at dollarkursen vender, for som sagt kan vi ikke gøre noget.

Kl. 15.25

Det er de to udsagn, der kommer fra regeringen på nuværende tidspunkt på baggrund af, at man jo i øvrigt har nedsat en kommission, som skal prøve at komme med nogle løsningsforslag, som man altså som sagt i bund og grund kender på forhånd, fordi løsningsforslagene, hvis man kender kommissionen ret, når man kender de folk, som sidder i kommissionen, f.eks. højst sandsynligt vil være et frontalangreb på efterlønnen.

Det kan man være enig eller uenig i, men det vil i hvert fald, hvis de nogenlunde holder fast i de synspunkter, de forskellige deltagere har haft tidligere, være et af buddene, og et andet bud vil være: Se at få sænket skatten på arbejde. Og igen vil konklusionen her være den samme. Der er to veje at gå, hvis man vil det: kraftige besparelser eller at flytte om på skatterne.

Det Radikale Venstre har givet sit bud på, hvordan vi skal få løftet de udfordringer, vi står over for. Også her må jeg sige, at det er deprimerende at følge debatten i dag og høre, hvordan både Venstres og Konservatives ordfører gang på gang nøjes med at sige den ene halvdel af sandheden.

Jeg vedstår og har aldrig nogen siden forsøgt at benægte, at Det Radikale Venstre ønsker at få lagt skatterne om, det vil sige, at vi hæver nogle skatter mod til gengæld at sænke andre. Det har vi aldrig nogen sinde benægtet. Men vi har bare sørget for hele tiden at sikre i de udspil, som vi kommer med, at der minimum bliver den lettelse og for stort set alle en større lettelse end det, man på den ene side stiger med.

Hvis jeg altså som boligejer i Jylland kommer til at opleve, at jeg f.eks. skal betale 1.500 kr. ekstra om året i ejendomsværdiskat og måske skal betale 1.000 kr. ekstra i benzinafgifter, det er 2.500 kr., jamen så får jeg også en lettelse, som er på minimum 2.500 kr. i den anden hånd. Og jeg siger minimum, fordi vores regnestykker, og det ved man udmærket godt fra regeringens side, vores reform, som er gennemregnet både fra Finansministeriets og Skatteministeriets side, viser, at en sådan jyde – han kunne også bo på Sjælland, han kunne bo på Fyn uden nødvendigvis at være jyde – stadig væk i hvert fald netto ville få en lettelse, som svarer til i omegnen af 7.000, 8.000, 9.000 kr. – og det er jo det, der rykker noget.

Sådan regner vi i hvert fald i Jylland, hvor jeg kommer fra. Sådan regner man også på Vestsjælland, hvor jeg er valgt: Hvad er der netto tilbage på bundlinjen? Og derfor er det så dybt deprimerende at høre især borgerlige partier forsøge at blokere for en debat om, hvordan vi kan få sat skatten ned på arbejde, med et forsøg på en skræmmekampagne.

Men o.k., det er så strategien, man har valgt. Det er der ikke noget at gøre ved. Summa summarum: Vi har givet et bud fra Det Radikale Venstre på, hvordan vi kan få sat skatten ned på arbejde, så den maksimalt er 42 pct., og det er